

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редкція й Адміністрація:
Львів РИНОК Ч. 12. П. ПОВ.
Телефон Редкції 245-44
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Код: II К. О. Львів 504 000
Бюро "Діло" Львів
Прата "Діло"
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з чинником) . . . 3.00 злот.
квартально . . . 15.00 .
піврічно . . . 30.00 .
річно . . . 60.00 .
В АМЕРИЦІ 1.00 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 1.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СЕТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-НИ "ДІЛО" В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Франко-турецьке порозуміння.

Як подає турецька преса, переговори між турецьким амбасадором у Парижі і французьким міністром закордонних справ довели до основного порозуміння. Воно торкається сандажу Александреті і двох майбутніх договорів: турецько-французького пакту приязні і

франко-турецько-сирійського договору. Рівночасно йдуть переговори між представниками генеральних штабів обох держав, та вони не дали ще ніяких вислідів; Франція пропонує Туреччині один гарнізон, Туреччина домагається більше.

Гроші задержиш, здоров'я відзискаєш і найкраще переведеш літні
ферії в Гребеніві у пансіоні

„З Е Л Е М І Н“
Найкраща кухня і найдешевші ціни.

Жахлива повінь у Китаю.

Домі подає: Жовта Ріка заливилася 2.400 кв. кілометрів, з двома тисячами сіл; 300.000 людей залишилось без даху над головою. Столиця провінції Гонан, Кайфен, становить острів; ніше мури та брами, скріплені мішками з піском хоронять місто перед загиблю. Перша хвиля повені широка на 5 км., висока на кілька метрів; вона змиває цілі місцевості.

ЖОВТА РІКА ЗМІНИТЬ РУСЛО?

Повінь на Жовтій Ріці така велика, що ріка може змінити русло і вернутися до давнього, який пішла до 1852. р., впадаючи просто до Жовтого Моря, а не — як тепер — до затоки Чіа. Від VI століття перед Христом Жовта Ріка вже 10 разів змінювала русло. Зміна русла тої велетенської ріки грозить катастрофою торгівлі, на якому живе до 20.000.000 людей.

ЩОДЯ ЯПОНСЬКА АРМІЯ У БОРОТБІ З ПОВІНЮ.

Японська армія припинила офензиву у північному Гонані та взялась до боротьби з ката-

строфальною повіню; 300.000 китайців співпрацює з японцями. Японські літаки кружляють над затопленими просторами і скидають харчі та ліки тим, що врятувалися.

ХТО ВИНУВАТИЙ?

Японці обвинувачують китайський уряд, що це він наказав зирвати греблі на Жовтій Ріці. З китайських джерел твердять, що японські летунські бомби ушкодили греблі.

З огляду на те, що китайські частини — зокрема артилерійські перешкоджували японцям направляти греблі, виходить, що повінь спричинили такі китайці.

Говорять, що Чанкайшек на те не хотів погодитися і уступив щойно під натиском комуністів.

ВПЛИВ НА ВОЄННІ ОПЕРАЦІЇ.

Північна японська армія на довгий час унерухомлена. Китайське командування мабуть це використає і зосередить усі сили у південному Китаю, щоб спинити японську офензиву.

Вибори в совітській Грузії та Вірменії.

12. ч. м. відбулись вибори до рад у совітських республіках Грузії (з автономними республіками Абхазією та Аджарією) і у Вірменії. Як твердить совітська преса, у Вірменії взя-

ло участь 99,6% виборців, у Аджарії й Абхазії — по 99,5%, в Грузії — 99,2%. На першому місці на виборчих листах був усюди Сталін; вибрано чимало безпартійних (АТЕ).

Петровський арештований.

ВИСОКІ ДЕРЖАВНІ ДОСТОЙНИКИ БРАЛИ УЧАСТЬ В УКРАЇНСЬКІЙ НЕЗАЛЕЖНИЦЬКІЙ ЗМОВІ.

Погодоски про арештування президента УСРС Петровського подтвердились. Рівночасно арештовано його сина, команданта І. московської дивізії стрільців; на його місце прийшов Морозов.

Це арештування викликало тим більше вражіння, що Петровський недавно дістав ордер Леніна.

Отвараючи 14. конгрес КП(б)У, Хрущов заявив, що в останніх днях викрито в Києві нову контрреволюційну змову, що намагалась повалити сталінський режим та проголосити незалежність України; в ньому брали участь високі державні достойники. (АТЕ).

НАЗВИСЬКО ПЕТРОВСЬКОГО ЗНИКНЕ З МАПИ.

Міська рада Дніпропетровська звернулася до Москви з домаганням змінити назву міста „Дніпропетровськ“.

Як відомо, Дніпропетровськ давніше звався Катеринослав, за української влади перезвали були його на Січеслав, більшовики на — Дніпропетровськ.

І ШЕФ ГПУ СОВ. УКРАЇНИ У ВІЗНИЦІ.

Як говорять у Москві, на приказ Єжова арештовано у Києві шефа ГПУ УСРС Леплевського.

Велитєвські закупи харчів з остраху перед війною.

Юнайтед Прес повідомляє, що англійський уряд переводить великі закупи харчів при допомозі арунних посередників. І так англійський

уряд закупив дуже багато пшениці, цукру та оливи на випадок війни.

Важна нарада з амбасадорами в Парижі.

Мін. Бонне прийняв минулої середи на довгій аудієнції амбасадора Англії і Німеччини.

Темою нарад було положення в Європі, зокрема в Чехословаччині.

Присилайте передплатч.

СУПЕРЕЧНОСТІ І НЕСПІЮДІВАНКИ.

Львів, 16. червня 1933.

Польська внутрішня політика мабуть ніколи не була така повна суперечностей та всяких несподіванок, як в останньому часі і тепер. Для ілюстрації цього досить нагадати прецеденту історію чи ще навіть трохи передісторію Озону. Досре пам'ятаємо — хоч минуло вже від того часу більше як півтора року — як заповідали, що полк Коц підготував якусь політичну декларацию, що має стати підставою нової політичної організації у Польщі, організації, яка охопить цілком внутрішньо-політичного життя польської держави і може не далеко будемо від правди, коли скажемо, що мають подібна авдіція польського радян не притягнула до уважки та голосників тільки слухачи, що навмисно окружені спеціальною атмосферою урочистості проголошення відомої декларації з 21-го лютого 1933-го року, яку відчитав полк Коц і яка стала угольним каменем „Обозу Зедичення Народового“. Хоч стрінулася вона з ворожими відношенням деяких польських політичних груп та з розчаруванням деяких кох, то назагал беручи вона розбудила деякі надії, що всеж повстав центр, в якому остаточно зустрінуться змагання боляй більшості польських політичних груп до національної консолідації, коли вже й не говорити про мрії, що Озон упорядкує ціле внутрішньо-польське життя і наладує усі справи внутрішньо-державної політики. Знаємо, чим всі ті мрії й надії скінчилися: Озон какав, став засобом метушливості й консолідаційних спроб серед опозиції, зате розпоршував колишній табір ББ. Врешті — через виборки деяких ОНР-іських кох що ввійшли до ОЗН — відійшов їх покровитель полк Коц і Озон замість стати консолідаційним чинником, став класичним зразком того, як важко нині знайти одностійність в якій-небудь більшії польській політичній групі чи організації.

Всеж здавалося, що ризиковані чинники, які поручили громадянству Озон, не замикнули свої думки, щоб ця організація таки стала внутрішньо-консолідаційним центром. Свідчила про це несподіванка, але тим голосніша номінація нового ІІ шефа, ген. Скаржинського, який мав ОЗН регенерувати, внутрішньо-сментувати (легіоні кола та ПОВ) і надихнути новим духом. І раптом... катовицька промова мін. Квятковського, людини дуже близької варшавського Замку, яка виразно казала про потребу міжпартійного порозуміння (отже не монопартійної системи) та про можливість зміни виборчої ординації. І знову надії, цим разом, зв'язані з особою мін. Квятковського. І знову чутки і здогади, що висували мін. Квятковського на чоло нового уряду, що — словом — робили з нього польського мужа Провидіння. Все те розвіялося, як дим, від розмови мін. Квятковського з головним редактором озонівської „Газети Польської“, полк. Медзінським, який так накрутив катовицьку промову, що не залишилось аж слід з її політичного змісту.

Номінація головної ради Озону у складі 80 осіб мала бути одним з тих кроків, що повинні би з'єднали цю організацію, зробити

П'єсенціональною, тобто скупити в ній усі польські державно-творчі сили, які поза межами «партійництва» мали б на очі тільки загально-державний інтерес. Така численна верхівка Озону мала його не тільки шумно назверх репрезентувати, але й практично усуцільнити. Тимчасом несподіванка: саме ця головна рада стала першою причиною частинного, але дуже прикрого розладу. Відома історія «Звіонаку Млодей Польські» і цілого ряду послів з т. зв. групи «Ютра Праци», які виїхали з ОЗН.

Треба признати, що група «Ютра Праци» зуміла звернути на себе увагу і заворушити до деякої міри польську прилидну опінію просто тому, що в ній атмосфері загального викидання чогось, що має прийти, що має статися і змінити відносини, з яких люди невдоволені, кожне голосніше «ні» викликає настороження. А група «Ютра Праци» не тільки крикнула на цілу Польщу «ні», тобто заявила відмову від співпраці з Озоном, але і в есуніаціях своїх представників заповіла політику на власну руку, яку зясує на надзвичайній сесії союму.

Ця надзвичайна сесія союму знову була тим моментом, якого вижидали з зацікавленням і політичні групи і загаль польського громадянства. Нарешті вона прийшла, ця сесія, і принесла чергову несподіванку. Цим разом зробив її уряд, бо на порядок нарад у цій сесії допустив тільки урядові законопроекти, поминувши всі справи, що були предметом посольської ініціативи, як ось бюджетове право, законопроект про неподільність ґрунтів, протимасонський закон, ритуальний заріз, відновлення хліборобства. Цей крок уряду — як зачувати — викликав досить широке невдоволення в парламентарних колах, які прийняли це як доказ легковаження обох палат та як обмеження законодатних функцій парламенту.

Деякі органи польської преси пояснюють той крок уряду тим, що уряд ставиться негативно до згаданих посольських внесків. А тому, що здає собі справу з того, що більшість в обох палатах займає до тих питань суперечне становище, волів тих проектів взагалі не допустити під наради. Це своєрідне недоріч до осмислення черговий парадокс польської внутрішньої ситуації. Теперішній сойм, обраний на підставі спеціально спрешарованої виборчої ординації, мав стати непохитною підпорою теперішнього режиму та кожочасного його уряду. Керівні чинники рахували на те, що сойм та уряд творитимуть одну зіграну цілість, яка легкою рукою переможе всіх противників режиму. Та ні! Не помогло навіть створення парламентарного клубу Озону: навпаки, ОЗН почав маркувати свою «незалежність». Сойм не став ані проурядовим, ані опозиційним: він став «ніким», став соймом без обличчя — як писав недавно один чільний польський журналіст. Цілий той сойм, тобто його діяльність — це збір самих суперечностей і несподіванок. Пригадуємо ще останню звичайну, бюджетову сесію: гострі критичні виступи проти деяких міністрів. Але на цих словесних виступах скінчилося. Ніхто не мав відваги поставити внеску невдоволення урядові або бодай критикованим міністрам. Не диво, що уряд перестав рахуватися зі соймом, перестав звертати увагу на те, що говорять послі, бо знає, що за тими словами не прийде ніякий логічний політичний висновок.

В останніх днях запримичуємо цікаве явище. Деякі польські пресові органи почали про-

мовляти соймові до амбіції, що він, мовляв, повинен зареагувати на це останнє знехтування його урядом, що він повинен показати своє обличчя, що — конкретно — він повинен зажадати нової надзвичайної сесії, на порядок нарад якої прийшлиб промовчані тепер посольські внески. Але самі побудинки не вірять у те, що теперішній сойм здібний це зробити.

Обговорюючи теперішню сесію союму, колишній посол ППС, Адам Цьолкош у своїй статті у «Дзвеніку Людовім» висловив побожне бажання, щоб ця сесія союму була остання. Відома справа, що всі польські опозиційні партії повною силою пари змагають до нових виборів. Коли ж брати під увагу відношення уряду до теперішнього союму, то не можна казати і про надто великий сентимент уряду до цього союму. Але яка гарантія, що той, який прийде, буде кращий? І рішальні чинники мають нині найскладнішу проблему, як вийти з положення. А вийти треба, бо ось-ось находить 1940-ий рік, а в ньому вибір президента держави. А це не малаважна справа, хто, який парламент вибере майбутнього керманіча польського державного корабля, керманіча, якому квітнева конституція надала великанські прерогативи. І міжнародна і внутрішня ситуація вимагає, щоб президентському становищі станула людина з великим особистим авторитетом, що малаб беззастережну підтримку, бодай дуже великої частини польського громадянства. Велике ризико поручати таку місію такій невідомій величині, як новий сойм, з другого боку добре булоб, щоб ту місію виконав сойм, який був би еманациєю якоїсь національної консолідації. Якої, на яких підставах, у яких межах? Оце питання!

Чи цю, таку бажану і необхідну, консолідацію має такі переводити Озон? Керівні чинники Озону стоять на цьому становищі, стверджуючи на кожному кроці, що нема і не може бути національної консолідації поза «обозом зєднчення народового». На підставі промови, яку виголосив маршал Сьміґли-Рида на «чаю» з нагоди засідання головної ради Озону, можнаб гадати, що й рішальні чинники є тієї самої думки. А тимчасом прийшла аудієнція людовців Мадейчика та Вуйцка у президента держави, яка викликала широкі коментарі, що, мовляв, іде акція, щоб притягнути до співпраці опозиційні групи. Якщо така акція йде, а вона невиключена, то вона знову стоїть у деякій суперечності з акцією і становищем Озону.

До яких вислідів дійде польська консолідаційна акція, що мала би остаточно санувати внутрішні відносини та створити відповідний ґрунт для вибору нового президента, про це не можна сьогодні нічого певного сказати. Зате ж можна ствердити, що теперішній успіх цієї консолідаційної акції — це повне розбиття польської внутрішньої політики, це такий хаос у польських внутрішньо-політичних відносинах, якого ще мабуть не було. Дотеперішні організації розбиваються на дрібні групи; різні групи, не раз здавалось би з зовсім противними ідеологіями конектують себе взаємно, а то й лучаться; творяться нові партії; появляється ціла низка нових програм і нових ідеологій, нові провідники і нові діячі... Беззастережне взаємне поборювання і змагання кожної групи висунутися наперед, охопити ціле життя — оце та мряковина, з якої має виринути новий польський світ. Чи вирине? об.

Нині

Пиво Пільзненське Брістоль

ПОГОЛОСКИ ПРО ДЕВАЛЮАЦІЮ ЛІРА.

Авас повідомляє за римським кореспондентом «Дейлі Телеграфу», що публична опініа Італії сподіється девалюації ліра.

— 0 —

ЩЕ ОДИН ФРАНЦУСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ЗАТОНУВ У ВАЛЕНСЬКІЙ ПРИСТАНІ

В середу рано еспанські нац. літаки збомбардували у валенсійській пристані пароплаз «Ле Голіа», який затонув.

(дарма, що це справа теж дискусійна, хоч не дискусійна є правда, що перевести таке ідеологічне зближення сьогодні річ цілком неможлива), то «старорусини» якось нервово заметушилися і поквапилися виступити з конкретними не так пропозиціями, як домаганнями. Не беремо тут під увагу безприкладний щодо форми і змісту високісний одного москвофільського політичного апліканта, котрого «Свобода» іменувала з незрозумілих для нас мотивів дійсним провідником цілого т. н. староруського табору та котрого сьогодні вже самі москвофіли перестали брати поважкою. Поспіх, з яким він вихопився на привідну трибуну і провокаційний тенор його «manifestu» кожному читачеві насуває думку, що це пророчистий доказ тих укривих тенденцій, яким залежить, щоб справу злагоді внутрішніх відносин у нашому народі вже в зародку вбити.

Зате годі перейти мовчанкою над іншими пропозиціями, які мають поважніший характер. Маємо на увазі статтю п. М. Третяка «Ділі».

Хочу говорити щиро, не загортаючи нічого у бавовну і тому без обиняків скажу, що маю враження, що проекти, подані п. радником Третяком, хоч дуже милозвучні і гарно сформульовані, непристосовані до нашої актуальної дійсності. Зараз на вступі мусимо зробити помічання, що переважна частина виводів нового автора обертається в суто ідеологічній а не практично-політичній царині. Це належить безліч рекримінацій, піднесених проти українства на підставі інтерпретації минулого в душі «староруської» ідеології. дарма, що автор ставить від себе домагання, щоб понехати взаємне обвинувачення себе. Це доказ, як важко без ідеологічного протування говорити про справи актуальної політики, коли навіть така Англія, що постійно боїться вступати кудиннебудь на довгий час, визнає вже необхідність прилучити до союзу, здвигненого на ідеологічній основі форми.

Конкретний проект п. Третяка той, щоб для спірних між українцями і старорусинами справ створити мировий суд. Але кожна відчуває, що це важка і складна справа. Такі суди в загально-народних справах не має один нарід на світі. Годі уявити собі, як виглядав би такий суд нпр. у німців, що вирішували би спори між націстами і соціалдемократичною або між німцями з III. Райху та Австрії, або у поляків, що мирив би санацію з євреями і конгресівців з познаньцями. Немає так такого суду між українцями, що вирішували би міжпартійні спори, бо нема такої єдиної котра приволоювала би усіх членів нашої огляду на їх партію приналежності підляти такому судові. П. Третяк, котрий правий в громадянського життя в монопартії, де партійний суд, що ферує безапелляційні рішення, мабуть не освідомив собі неможливості перешіпити таку формулу громадянського життя в середовищі, зріжничковане партійно та організаційно.

Друге домагання п. Третяка — це технічно замкнуті «сферу апліна» «старорусинів» і українців. У практиці воно зводилося б до того, що залишилось би даліше планувати життя у різних москвофільських установах на базі цього для «старорусинів» — забезпечення спокійне посідання на базі «статусу quo».

Ми противники всяких класів, де вони повставалиб, байдуже, в «староруському» чи українському середовищі.

Для ідеї всенародного замирення це найбільша перепона. Провідники класу до такого замирення не допустять. Бо ми

Ведім далі дискусію!

РЕФЛЕКСІІ З ПРИВОДУ СТАТТІ РАДН. М. ТРЕТЯКА У ЦИКЛІ СТАТЕЙ «МИР ЧИ ВІЙНА З МОСКВОФІЛАМИ».

(Дискусійна стаття).

Великий російський письменник подає в одній драмі претгарну алегорію. Ось на засвічений в темну ніч смолоскип летить неглі; летить міліонами великі і малі, а великим чваняттям, щоби погасити його. Попадають у вогонь і спалюються. Цей смолоскип — це велика ідея, вогонь — це животворна сила ідеї, а неглі, це чорні душі, що намагаються цю велику ідею погасити. П світло притягати — й у висаїді спалюються у вогні тієї ідеї. П жар для них убивчий.

Таким смолоскипом у нашій безпросвітній сучасності є ідея всенародного замирення для оборони просто біологічних умови життя нашого етнічно-національного моноліту. Не дивися, що летить на нього в цю темну ніч нашого народнього життя масово

неглі. Радія цієї ідеї така велика й очевидна, що явно булоб небезпечно її атакувати, — але підступно, підпольно, окружними шляхами, різними «шляхами» посипались на неї удари. Насамперед від т. зв. староруського табору, що зрештою з огляду на його «релігійне призначення» подекуди зрозуміле, та на жаль не тільки звідтіль, але також від деяких українських кол. Тут уже сама тактика має свою вимову.

Коли з українського боку підхід до справи був чисто академічний, проблема «мир чи війна» була поставлена в площині чисто теоретичній, дискусійній, без конкретних планів і політичних пропозицій, коли була кінена навіть думка, що без ідеологічного зближення політичне порозуміння не матиме товнякості

докладає би край їх невідповідальній господарці. Це може довершитися тільки у дуже широкому всенародному масштабі на демократичних засадах. Практиці замкнених в собі кланів і заскорузлого гетто ми протиставимо засаду свободної гри життєздатних сил і не обмеженої пенетрації більше вартісних і турбот, морально і фактово працівників без огляду на їх привласненість до цього чи іншого табору. Цього вимагає закон життя, з котрим кожний мусить рахуватися. Розуміємо, що цей проект — це оклик туті за спокоєм, що лунає з тамтого середовища, але на це нема іншої ради, тільки конструктивно працюючи закріплювати за собою стан посідання і творчим хистом доказувати свою життєздатність.

У зв'язку з тим стоїть дальше домагання „старорусинів“, повторене також п. Третяком, щоб понехати всяку критику діяльності окремих установ, як і поодиноких діячів противного табору. Признаємо і бажаємо собі, щоб критика була завжди річеза, пристойна та шанувала людську гідність противника. Без компліментів, цілком об'єктивно можна вказати, що напр. „Діло“ завжди придержувалося цієї засади, навіть тоді, коли було спровоковане інсинуаціями противника. Але з права й обов'язку критично аналізувати діяльність з цього чи іншого табору зрезигнувати ніхто не може. І нема способу заборонити котрийнебудь українській партійній газеті критикувати очевидне шкідливість лише тому, що воно вирине в „сфері впливів“ „старорусинів“, тим більше, що українська преса не вирізняється правами гострої критики супроти своїх власних установ! Те саме торкається також критики вже історичного минулого. Це вже знову ідеологічна тематика. Та коли на такі теми ведуть з собою гарячі, а навіть пристрастні спори українські політичні угруповання, то не може бути мови про те, щоб діяльність „старорусинів“ у минулому мала залишитися якимось недоторканим „табу“.

Та ось тут насуваються мимохідь деякі політичні помічання і висновки з ходу дотогочасної дискусії, що можуть дати вказівки, чого у майбутньому не треба би робити.

І так, однаково при розгляді історичних як і сучасних подій та явищ треба безумовно омивати взаємні звинувачення. Тобто завжди і всюди треба в засади признати добру волю діючих осіб, за винятком, коли зовсім можна поза всяким сумнівом вказати і доказати. Треба виключити поміркованість та передовсім річеза. Ми повинні завжди мати в ній свій історичний приклад, що славний версальський договір сам себе перечеркнув апокаліптичним ствердженням вини за викликання війни.

Друге, ні одна сторона не має права ani не повинна трактувати свого контрагента як переможеного і розторошеного, хоч би на її думку так було, бо це недоцільно і до замирення не веде, особливо, коли дійсність цього не підтверджує.

З цього виникає дальше, що не вільно противній стороні накидати домагання, кого вона має висунути як свого речника до свентареговорів. Очевидно, що сам факт поставлення таких чи інших речників має першорядне значення і може або допомогти акції замирення або допровадити до негайного припинення її. Чейже ясно річ, що речником замирення не може бути людина, яка демонстраційно на національно ворожому терені домагаться двох національних рубрик для членів одного народу та яка відома зі свого зацікавлено-провокаційного тону.

Хтож із них мав би переговорювати? Це лежить вирішити „старорусинам“, котрі політично і суспільно ще незріліші, живуть основ у патріархальних часах життям монопартії, ніж зріліші національній вже під козлом українських національної громади, котра складається сьогодні з численних політичних партій, груп і течій. З українського боку повинні виходити в гру взагалі не політичні партії, а діти доброї волі, з поважним громадянським ставом і впливом в українському громадянстві. В першій мірі велику і почесну ролю має тут пера собою преса і письменство, ті великі потенції, що в житті націй вже нераз довершили великих діл, приготавлюючи почву для політичних діячів.

І тому добре діється, що „Діло“ веде цю дискусію та що само воно і за його починком інші часописи актуалізують питання війни чи замирення між двома відомими однією нацією. Не припиняти цієї дискусії, а сприяти їй — ось головна українського націоналістичного інтенція.

Скіз.

Цілий край грає і виграє

- Там, де в кожній льотерії виплачують мільони золотих
- Там, де тисяч родин добули щастя і добробут
- Там, де від літ паде постійно багато великих вигр
- Там, де справджується пррво постійної черги щастя

саме в НЕЗМІННО ЩАСЛИВІЯ КОЛЕКТУРІ

„НАДІЯ“

ЛЬВІВ, ЛЕГІОНІВ 11.

Тягнення і, класи вже 22. ч. м.

Большевики відновлюють православ'я у прикорд. смузі.

З прикордонної смуги Волині находить дуже сензаційні відомості, а саме: Комуністи зацікавились акцією інвертання православних українців і вживають заходів, щоб використати її для своїх цілей. Селяни деяких сіл кажуть, що бачили вже бачили по той бік кордону, біля деяких зачинених церков, священників і юрби народу, навіть процесії. Цим, як кажуть,

комуністи хочуть показати, що православні українці по їхньому боці користуються повною релігійною свободою.

Так чи інакше, а це, на вигляд неправдоподібна вістка швидко передзвонить з уст до уст.

Коли большевики справді відновляють на кордоні церковне життя, то це з їхньої сторони неабиякий тріумф.

Ще про Крим і Берестейський мир.

У числі 109. „Діла“ п. І. Кременський помістив листа у відповідь на мою статтю „Крим і Берестейський мир“ („Діло“ ч. 108).

Лиш з того листа я вперше довідався, що в 1919 році п. М. Любимський мав у Камниці щось говорити про кримське питання у берестейських переговорах, а що той його виступ був перекладаний п. І. Кременським у „Громадським Віснику“ з 1923 р. ч. 33.

І побачивши це, я негайно від імені української мирової делегації спротивився цьому, зазначивши:

„Крим — не українська етнографічна територія. Тому Україна, шануючи права інших народів, не посягає на Крим і не бачить прилучати його до себе“.

Отже, з уваги на вище згадане, я знову заявляю, що вся ця описана сцена є апокрифічна і не відповідає дійсності.

1) Коли переговори добували вже до кінця то планирні засідання (крім, очевидно, кінцевого) більше не відбувалися, а праці конференції проходили у комісіях (політична, правнича, економічна тощо). Само собою розуміється, що на цих комісіях представники української делегації не могли робити відповідальних заяв, не порозумівшись з цілою делегацією. А на нарадах делегації справа Криму ніколи не підносилася. Абсолютно виключено, щоб М. Любимський зустрічався нашому регуляційному місі „дегаційо“ ад тоді скласти німцям в імені делегації таку декларацію. Але як би навіть теоретично і припустити можливість такої недисциплінованості М. Любимського, то не треба забувати, що М. Любимський належав до політичної комісії і тільки там міг би робити якісь заяви, але до тієї самої комісії належав і я, який міг відповідальність за її праці і в рішуче стверджую, що там ніколи справа Криму не підносилася і М. Любимський не сказав ніяких заяв у цій справі.

2) Внеси дивогляд цієї сцени виходить ще і з того, що згідно з камінецькою промовою М. Любимський свою берестейсько-кримську заяву мав ніби то скласти з нагоди розмови на тему свентуальної німецької інтервенції на Україні. Тимчасом загально відомо і в категорично тут це підтверджую ще раз, що з уваги на те, щоб відразу не поставити нашої делегації в нехручне підпорядковане становище, ніколи до підписання трактату про свентуальну інтервенцію на Україні з німцями в нікій формі, ні офіційній ні приватній, не говорився і в цьому сенсі всі учасники української делегації дістали категоричні інструкції. Ніхто це відчували і ніколи цього питання передчасно навіть у приватних розмовах не порушували.

3) У ніяких документах ani споминах не тільки українських, але і німецьких (ген. Людендорф, ген. Гофман, гр. Чернін і інші) ні одним словом не згадується про Крим, що було абсолютно незрозуміло, коли дійсно існувала така „відмова“. Пізніше, коли саме через Крим шпик у Києві конфлікт з німцями, український міністр закордонних справ п. Д. Лобосенко і

Ціна від 12.
0.40 до 2.50

Цю статтю прочитав я тільки тепер і жалію, що в той час вона, рівнож як і сам камінецький спілод, пройшли непомітно, не викликали належного відгуків і тим не спричинилися ще тоді до всестороннього висвітлення цього моменту і звязаного з ним баламутства. Отже згідно з „Гр. Вісником“ виходить, що восени 1919 р. після вступного порозуміння У. Н. Р. з Польщею приїхали до Камниці два польські журналісти та на пресовій нараді з українськими журналістами доказували тим останнім, що за польську поміч Українській Державі варто заплатити, навіть „ціною релігії з деяких українських окрайних земель“.

Присутній на нараді М. Любимський хотів в імені „національної справедливості“ переконати поляків не посягати на свентуальні українські землі і як приклад на те, що Україна не вивалає інших тенденцій підпорядковувати собі „чужі землі“, мав сказати („менш-більше“) таке:

„...коли переговори (в Бересті Лит.) добували вже до кінця і все найважливіше було вже поладжене, один з німецьких делегатів запитав неспішно, звертаючись до української делегації: „А в яких границях ви уявляєте собі Українську Державу? Яку територію маємо закласти вам від російських большевиків?“

І не ждучи на нашу відповідь, вилонив на стіл карту Східньої Європи, на якій були означені вже границі майбутньої Української Держави“.

Глянувши на цю карту, я побачив, що до Української Держави влучено і Крим.

Сторінка без політики.

Як вони виходили замуж.

В різних часописах світу поглядають на різні літні анкети. Такі літні анкети мають величезний успіх серед читачів. Один великий лондонський часопис уладив анкету на тему: „Як ви заручувалися?“ Серед відповідей є чимало дотепних і веселих.

Одна з читачок написала: „Я стрінула молодого цукорника. Він випав з кишені на різні нагоди. Його спеціальністю були веселі торт. У день моїх уродок він прислав мені прегарний торт. В середині була маленька срібна коробочка і в ній питання, на яке я відповіла „так!“

„Мій муж — лише інша — син комісара поліції і він мешкає у будинку комісаріату. Одного разу він показав мені розміщення комісаріату: канцелярські кімнати і арештантські келії. Ми сіли на арештантській причі і він сказав до мене:

— Той дін справді поганий. Я уладив би життя своїй жінці в домику, в якому жило б лише нас двоє. Що ви на те скажете?

Я відповіла, що годжусь з його поглядами і — тепер не жалую своїй згоді.

Артистка-модельєра, яка виконувала стрім-

голий, небезпечні еволюції на трапезі, оповідає так:

„Я повисла на трапезі головою вниз і готовилася до ризикованого кроку. Саме цю небезпечну секунду вибрав мій майбутній муж, щоб запитати мене: „Дю, хочеш винити за мене заміж?“ Я вже розгойдалася й летіла на другий трапез, тому теж не могла йому відповісти. І щойно виконавши поворотний скок, могла я сказати йому „так“ і знову скочила. Імовірно я єдина жінка, якої жених не обняв і не поцілував негайно після того, як почув слово згоди.“

Від свого мужа дістала я цілу серію поштових відповідей — лише ще інша. — Він був незвичайно неспокійний і в нього не лиш що не було відваги поговорити зі мною як слід, але теж і написати ясно все в одному листі. В понеділок я дістала поштівку з першим словом: „Чи хочете...“, у вівторок другу „вийти“ — в середу „за мене“ — в четвер „заміж?“ На останній відписці був тільки підпис.

Уже після нашого вінчання з легким докором я казала йому, що за ті гроші він міг був вислати до мене телеграму.

Найважливіше — це рекляма.

Чого то вже не роблять у Голівуді для реклями? Саме тепер майже у всіх американських часописах появилася світлина молодої акторки Глорії Стюарт, яка може похвалитися тим, що поставила рекорд рекламної вихідності навіть в американських умовах гідній окремої згадки.

Одного дня прийшла й до голови геніальної думки. Молода американка важить 59 кг. Перевіз летунською поштою посилки вагою 39 кг. коштує 245 доларів. Міс Стюарт прийшла на летунський майдан і заявила, що хоче, щоб її вислали як летунську поштову посилку. Щоб оформити посилку марками, дотепна американка привезла зі собою рулон, в якому було 24.500 марок по 1 центові.

Урядовці летунських ліній в такій державі, як Америка і в такій місті як Голівуд проваляють люді незвичайну услужливість, намагаючись при тім виконати суху бумажу приписів і правилинників. А в приписах ніхто не передбачував такого випадку, як висилка живої людини немов якийсь клунок.

Якби воно там не було, подорож міс Глорії Стюарт мала таки відбутися. На летунському майдані опинилася „припадково“ маса різних репортерів і фотографів — саме тоді, коли літак мав відчалити з майдану із „живим клуном“. Дотепну й винахідливу міс Стюарт відфотографували у всіх можливих позах — цілу обкладечку поштовими марками й без них.

Найважливіше те, що рекляма мала свій успіх. Агенції, які фінансували коштом 245 доларів, яких молода акторка не мала, цілу справу, розіслали світлина міс Стюарт до часописів та ілюстрованих журналів цілої Америки.

Міс Глорія Стюарт стала відразу славна й тепер напевно матиме вже свої долари не лиш на летунську посилку, але й на інші витребеньки.

Похід пляшок.

У провансальській місті Бульбон у деп. Рони відбувся кизулої неділі традиційний „похід пляшок“.

Ця романтична церемонія залишилася ще з тих часів, коли вино вважали люди якимсь надлюдським даром. В походи брали участь тільки чоловіки. Кожен із них держав у руці пляшку наповнену молодим вином.

Похід доходить до старовинної церкви св.

Марселена, де священник благословить принесені пляшки з вином. Там теж пляшки відчиняють і частину вина з пляшки випускає при загальній новчаній кожний із учасників походу.

Відтак пляшки знову затикають і останки вина відносять з найбільшою обережністю домі. Винокурні заклади не вино найкращим ліком проти пропасниці і болю шлунка.

Французьке село загибає.

Франції даються досконалим в знанні два великі диха, а саме умалю народни та змирання сіл. Саме тепер локальні органи влади Валенсійської повіди повідомили про новий багатомовний приклад.

Село Есвар нараховувало в 1921 р. 323 мешканців. Тепер воно має вже лиш 280 мешканців. Цього року в тому селі не занотували ні одного народни.

Купці втікають із того засудженого на загибів села. Один за одним втікали: лікар, мисар, різник, торговель вугля. Доводі добре ще

заробляв коваль і він покинув кузню та переїхав до праці на залізницю.

Робучих рук не стає і тамошні фермери не можуть обійтися без помічї спроваджуваних із закордону, алебаша з Польщі робітників. Та з кожним роком все більше полї стоїть обломом. Тільки емерити хочуть ще жити на селі. Робоче населення воліє міське життя.

Сто літ тому селяни творили ще 75,6 при. населення Франції, в 1886 р. — 64,1 при. в 1931 р. вже лиш 43,8 при. Обезлюднення села йде з катастрофічною швидкістю.

Важко догодити акторці.

Відомі фільмова зірка Квістмас Беннет замовила собі портрет у модного в Голівуді Вілія Погана. Коли портрет був готовий, міс Беннет подала в розуму: вигляд очей віддася їй чужий, ліва рука на важко лежала на поручні крісла, така була груба, ніжк справи, жили на ній теж исподоби до її жилки і асподлати волосся мистець намалював різке.

— Між іншим і див портретом неба німкої, навіть найкращої схожості — анімація толі артистка.

Частину умовленої за портрет суми фільмова зірка заплатила при замовленні пор-

трету, одначе відмовилася заплатити решту. Малер звернувся тоді до суду.

Непромакальні плащі

Красіві і заграничні від 12-90 зол. поручас ШАПІРА вул. Личахаська ч. 1.

Суд відкинув домагання малери, погодившись з акторкою, що Вілія Поган намалював ліву частину фільмової зірки не зі самої артистки лиш з іншої моделки. У причини, з яких малер так зробив, суд не хотів вдаватися.

ДИТИНА — ДИВОГЛЯД

Будеппештенські часописи повідомляють, що в клініці Клявенбургу уродилися дитина-дивогляд. А саме природа була для немовляти ж настільки щедра, бо дала дитині аж три руки, 13 пальців і два серця. На підставі опису лікарів новородок зовсім здоровий та імовірно буде карликом. Його вигляд, исподоби на значайної дитини, викликає неслухайно дивяра враження.

АРГЕНТИНСЬКІ КОНІ СПОТЬ ПАНІКУ НА ВУЛИЦЯХ ЛИСАБОНИ.

Португалія, яка не має відповідної якості коней власного хову, закупила в Аргентині для своєї кінноти кількості коней. Коні доставляв Аргентина партіями. Коні такі, що їх треба конче освоювати, що триває кілька місяців.

Недавно привезли на данському кораблі транспорт 94 коней. Підчас вивантажування коней кількадесят штук розбіглось по місті. За отиропожними втікачами почалась по місті справжня погоня, яка викликала величезну паніку серед публіки. Один із погонів узяв та нещастливо, що його мусили відвести в лікарню до лічниці.

ВЕСЕЛЕ

ТАРНА.

— Як ви смієте називати мене тарном дурнем?

— Вибачайте, мій пане, я не маю, що хочете затримати це в тайні.

В ГОСТИНЦІ.

— Пане — хвилюється гість — чи дати мені до суми дату.

— А чи ви, шановний добродію, не знаєте, що час — це гроші — каже господар.

У ШКОЛІ.

— Якби ти поділяв 10 абаків між 12 дітьми?

— Я зробив би компот, пане професор.

ДОБРА ПРИЧИНА

На залізничі. Пасажир:

— Ці закуски дуже малі.

— Бо поїзди стоять на нашій станції тільки одну хвилину.

ЛЮБОВ НА ВІДДАТЬ

Жінка (виздаючи в дорогу прощальний чоловіком): „Будеш мене любити, коли я далеко від тебе відїжджу?“

Чоловік: „О, певно, моя дорогая. Не дай ти від мене, моя любо, тільким і любі тебе!“

ДОТЕПНИЙ ЛІКАР.

Пацієнтка: „Чому ви великі виступи на язик, коли ви навіть не глянули на нього?“

Лікар: „Я хотів спокійно вислухати перту“.

СИЛА ЕЛЕКТРИКИ

Він: „Коли я читаю кілька днів, я можу зробити електрику, то де побудувати до глибокого думання.“

Вона: „Дійсно електрика може спричинити надзвичайні річі.“

ЯКІ ГРОШІ.

Мати зі своєю дочкою Ганєю йшли до церкви. По дорозі промовляла до сестри: „Теласи, з якою йшла: „Дукаю, що якимось поведі не була дуже добра“.

— Мамко — який мали Ганя — чи не вийшла на таку лиш сотка! Що ви зопи в тітка?“

ЗЛЕ ЧУЄТЬСЯ

— Влодку, чому не йдеш до школи?

— Не можу йти, бо не чуєш добре.

— Де не чуєш добре?

— В школі.

БАГАТО РУХУ.

Лікар: Коли хочете подкрити, ескаредусім уживати багато руху. Ви мене сидите?

Пацієнт: Ні, останній раз я сидів місяці.

ДОБРИ ЧЕРЕВНИ

Пані у крамниці до послуги: „Дорогий родно, мусите не зрозуміти, що я йду до череваних загідів на ногу, притилю, щоб не гарно виглядали й були на ній якісь відпові послугач — ви бачили, що я була широкі в середині й тоні мого“

Не треба далеко шукати.

Є така приповідка: гроші лежать на дорозі, треба тільки по них схилитися. В дійсності так трапляється рідко, зокрема в Європі. Щоб когось під столами забляскотів діамант, або щоб копаючи в землі потрапити на грудочки золота чи діамантове поле, треба поїхати до півдня, до Полудневої Африки... Зокрема — треба мати щастя! Бо можна копати і шукати цінних речей та не знайти навіть гудзика.

Однак у кожній приповідці є дещо правди, спертої на якийсь випадок, що колись трапився. Тому і нашу приповідку можна по малій мірі застосувати в житті. Треба тільки вірити в щастя і мати все отворені очі, а тоді напевне не прогаємо найменшої нагоди, яку нам несе життя.

Наприклад гроші лежать часто за виставкою шийкою. Річні суми — від сотень до тисяч і десятків тисяч. І це майже на кожній вулиці. Їх може мати кожний, хто тільки забажає.

Фантазія? Ні! Найправдівіша дійсність — як говорять. Гроші лежать за тонкою шийкою виставового вікна, чекають на свого власника. За десять золотих може кожний дістати колірний відтінковий, який дає йому право одержати п'яту частину виграшу. — Так — виграш! Бо, ш державна лотерія дає кожному власникові лотерійного білету змогу виграти — про це вже напевне знаємо з часописів, як також із оповідання тих, яким виграш отворила кращі вигляди в їхнім житті.

Хто думає про завтра, хто має якісь плани, проекти і шукає грошей, хто бачить про долю своєї рідні, той не забуде засобитися в лос до першої класи 42. Класової Лотерії, якої тягнення починається вже 22. червня ц. р.

Десять золотих, які виймаю на купно „п'ятки“ лотерійного лосю, можуть принести щастя і долю. Хто досі грав — добре про це знає. Хто не має лосю — шкодить собі самому.

3 українського життя на Буковині.

„РУСЬКА БЕСІДА“ МАЄ НОВИЙ ВИДІЛ.

Колись рухливе і багате центральне товариство „Руська Бесіда“ в Чернівцях, з 246 читальнями, періодичними виданнями та народним університетом, зредукувалося до централі в одній кімнаті в „Народньому Домі“, а його діяльність обмежилася до 10—15 засідань на

рік. На останніх загальних зборах вибрали такий новий виділ: М. Івашко — голова, Довганчук — писар, Д-р Омеляський скарбник, Кислиця — господар, Вусик, Кучерявий, Станіслав Проць — члени.

3 волинської хроніки.

КОНФІСКАТА ЧАСОПISУ „ЦЕРКВА І НАРІД“.

В „Ділі“ вже появилася коротка вістка про конфіскату ч. 10 органу волинської православної єпархіальної влади „Церква і Нарід“, що виходить гарними двотижневими зшитками у об'ємі коло 40 сторінок. Згадане число заняли статтю „Де служба Божя найдорожча“ — спогляди колишнього в'язня про релігійну сторону вишничого життя — та за вірші П. Куліша „Псалми“ (XIII і XV), яких російська цензура не конфіскувала. Цей наклад забрали, і в йому найбільше втрата для читачів, бо в замітку числі на першому місці було вміщене „дослідження“ православної єпископату в Польщі, викликане навертанням православних українців. Справа спрямована до прокуратора, підлягає її під § 170 к. к.

НАРАДИ В ПОЧАЄВІ.

Як повідомляла преса, митрополит Денис Сидиха до Почаєва на торжества, зв'язані зі святом Вознесіння, і мав залишитися там аж до

Зелених Свят. У тому часі відбулася в Почаєві нарада, в якій взяли участь волинські українські посланці. Як кажуть, нарада зв'язана з тією ситуацією, що витворилася в останньому часі у православній церкві. Між іншим і на Волині, де від грудня минулого року йде так званий навертання православних українців.

Ходять чутки, що російські кола намагаються використати ситуацію і, в ім'я оборони церкви, намовити українців примиритися зі „славяністами“ та, звичайна річ, стримати розмовлення церкви.

Кажуть теж, що й рішальні чинники підтримують таке замирення православного населення на Волині. У мові українців це значить: зберігати в церкві „руський“ дух, що своїм діями довів Волинь до Гриньок, Дедекка і т. д.

Українці ще раз підкреслюють, що так звана українізація церкви має на меті не саму богослужбову мову, але звільнення церкви від характеру й функцій русифікаційної твердині. Думка українського громадянства така: коли „руські“ батюшки, що довели православ'я на

Волині до такого ослаблення, справді дбають про церкву, то повинні або усунутися з неї, або виконати всі справедливі домагання українського народу, господаря церкви.

НА ВІДТИНКУ ВУО.

Перед кількома днями відбулося в Луцьку засідання головної ради й управи ВУО у зв'язку з витвореною на Волині ситуацією. Стверджено, що положення українського народу з кожним днем стає важчим. Між іншим запанувала думка, що тепер треба спиратися на власні сили. Принято низку ухвал, а між ними й рішення: на випадок якщо теперішній стан продовжувався, звернутися до найвищого в державі чинника.

Одночасно деякі польські кола місцевого, волинського, походження поширюють думку про необхідність порозуміння з українським громадянством, яке за часів воеводи Юзефського силоміць відсунали від громадського й політичного життя, і цим способом остаточно заклали „юзефщину“.

І в той саме час варшавська єдицька преса піддає думку закладикувати ВУО, а на Волині з метою підсилення акції Гертиха починає заглядати вже й редактор Грабник (Горохів).

ГЕН. СЕДІЛЛО КОМАНДУЄ ЧОТИРМА ТИСЯЧАМИ ПАРТИЗАНІВ?

До Тексасу наспіла вістка, що ген. Седілло не зрезигнував з повстання. Він зеднав собі 2 партії, що мають вишани серед селян і тепер знову має коло 4.000 партизанів.

3 нових видань.

Повилася невеличка розміром, але дуже цінна праця нашого визначного математика, проф. д-ра Володимира Левицького п. н. „Релігія і наука. Величчя гадки“ (Львів 1938, 8°, 30). Книжечка присвячена „о. світників“ В. Садовському, одному з найсвітліших унів серед нашого духовенства. Автор додає: „Довгим та цікавим дискусіям з ним завдячую незвичайно багато, бо якраз вони дали мені товчок до моїх останніх праць, присвячених справам повної гармонії між релігією та наукою — справам, що відбилися у світі широким відгомном у кругах найбільших світотців науки і духа“. У „Примітках“ автор подає й заголовки тих своїх праць, а саме: Гадки про життя, Революційні тені в сучасній фізиці, Старі ідеї — нові думки, Головні основи сучасної астрономії, Світлола в світлі сучасної фізики.

В названій на вступі новій своїй розвідці автор старается довести, що між релігією і наукою нема властиво ніякого протиставлення, хоч так могло б докосяти ще недавно здаватися. Автор покликнується щодо того головню на викид славного берлінського фізика Макса Планка п. н. „Religion und Naturwissenschaft“ (1938), а також на книжку проф. Бафіка п. н.

МИХАЙЛО МОЧУЛЬСЬКИЙ.

3 останніх десятиліть життя Ів. Франка

(1896—1916.)

(З приводу роковин смерті поета).

ОДИН ВЕЧІР.

Ювілейне Франкове свято мало відбутися напередодні свята Івана Котляревського та, по-важно наспіло, життя в „Академічній Громаді“ викло без важливих подій. Бували часом відвіди студентів, але дуже рідко. Не знаю, чи не в березні 1898 р. був відчит Льонгіна Цегельського про 1848 рік. Оцей відчит агрономів був у товаристві більше студентів. На нього прийшли також: Михайло Грушевський, Михайло Павлик, Остап Терлецький і Франко. Після відвіду молоді пішла до „Єзуїтського саду“ на пішму вечеру, а ресторатор на ту мету вівступив і в велику залу. З молоддю пішли тоді на вечерю Франко, М. Грушевський і Павлик. Вечері була, як звичайно, студентська, скромна, але за те настрій був добрий, бадьорий. Мало хто бачив я в такому веселому настрою Франка і Павлика як тоді. За шклянкою пива йшли розмови. Промовляла дехто з молоді, промовляли також Франко, Павлик і Грушевський. Франко підніс у своїй промові великі заслуги Остапа Терлецького для поступу й культури і ставив його на зразок молоді. Павлик, як

звичайно, славив Михайла Драгоманова. Всі гуртом співали українських пісень. Співаки Франко, Грушевський і Павлик. Павлик навіть учив співати улюблених Драгоманових пісень. І так серед поважної гутірки та співів ми провели гарний вечір до пізньої години.

1898 р. зв'язався Франко ще раз кандидувати на посла до австрійського парламенту в Тернопільщині. Його старий ворог Казимир Бадені уступився був йому з дороги, намісником став у Галичині гр. Лев Пининський, естет і вчений, отже Франко міг думати, що вибори перейдуть легально і він дібеться свого. Проте не сталося так, як мріяв. Вибори, правда, відбулися без проливу крові, зате так майстерно, що Франкові пропало кількадесят голосів, що віддали за нього виборці, і він знову не став послом. Кандидував на посла цим разом востаннє. Вже більше не приходила йому охота кандидувати. Недачу прийняв він спокійно і пішов за голосом Спінози: „satis est... iniurias aequo animo ferre, et studium in adhibere, quae concordiae et amicitiae conciliande inserviant“.

III.

М. ГРУШЕВСЬКИЙ НА КАТЕДРІ. — Т-ВО ІМ. ШЕВЧЕНКА СТАЄ НАУКОВИМ.

Восени 1894 року приїхав до Львова молодий київський учений Михайло Грушевський і обняв у львівському університеті катедру всесвітньої історії з особливим оглядом на історію

східної Європи з українською викладовою мовою. Вступний виклад з давньої історії Русі прочитав він 30 вересня (12 жовтня н. с.) 1894 р. Одна з найбільших університетських сал ледви вмістила слухачів, серед яких були й старші люди. Галичани призначені були бачити героїзм царя, князя, гетьмана, бояря, тимчасом зі молодого вченого, в якому хотіли мати „готовий авторитет“, вони почули щось зовсім протилежне: єдиний герой історії — це нарід, народна маса, а мета історії — зрозуміти „стан економічний, культурний, духовний“ цієї маси „в пригоди, в бажання й ідеали“. Така демократизація історії певне не подобалася слухачам, особливо старшим, — вона й тепер ще не подобається деяким, — але вони мовчали та оплескували молодого вченого. Оплескували, хоча цей учений сказав ще більшу ересь, ще всяке „latitio in verba magistri“ він уважав за неможливе. Як то не вірити в догми, в авторитет, в професора університету? Але що було робити, коли вже прийшов такий революціонер та й ще такі авторитети, як проф. Володимир Антонович і Олександр Кониський, особливо перший, казали його шанувати, то треба мовчати й чекати що буде далі.

Ще перед проф. Грушевським проф. В. Антонович і О. Кониський виставляли, щоб товариство ім. Шевченка перетворити на наукове. Але говорити агітати, як зробити: не було кому взятися до такої тяжкої роботи. Певно була

„Ді Науатурісентафт ауф дем Веге цур Реалітіон“ — дві найгарніші речі в того поля. У згоді з тими обома ученими д-р В. Левницький твердить: „Розсліди електронної та квантової фізики з одного, а астрономічні і астрофізичні досліді нашої галактичної системи і позагалактичних мряковин з другого боку ведуть нас із цілою рішучістю консеквентно до погляду, що загадки світа без решти ніколи не дасться збагнути та, що світом кермує одна велика всемогуча Воля, що знаходиться поза ним“. Але попри математику і фізику автор узагальнює також хемію і біологію, особливо на основі кількох дуже цікавих праць німецького лікаря Феншмера, при чім порушує також справу відносин „смерті“ до „життя“. Він робить висновок: „Як бачимо, смерті в дійсності нема; є може процес умирання і переходу в іншу форму існування“ (ст. 24).

Авторові належить подяка за те, що він своєю книжечкою також серед нашої української суспільності створює викоринити хибний і дуже шкідливий погляд, мовбач, „наука“ була протилежна „релігії“. Але мушу тут зараз додати, що релігія — то не є справа ані математики ані фізики ані хемії ані мінералогії ані навіть біології у вузчій того слова значінні, го то біології рослин (флори) і тварин (фауни), бо ж навіть найвищі типи тварин (нпр. маппи) не знають і не мають жадної релігії. Релігія є виключно тільки проявом людського життя. Отже вона належить до біології, але тільки у найширшій того слова значінні, і так — очевидно — має зв'язок і зносини також із математикою і з хемією, бо й вони, як і всяка наука взагалі, є також біологічними проявами чи продуктами людського існування і творчості. А що людське життя є явищем збірним (родинним, громадським, національним, державним), то й релігія як конечний складник того життя є явищем визначно соціальним — і тому зуть релігії найліпше видко в історії людства. Дуже раджу нашим читачам по цінних книжечках д-ра В. Левницького взяти до рук погарну нову працю проф. Ферстера (Фр. В. Ферстер: *Swiges Licht und menschl. Finsternis*, Люцерн 1936, 8°, 125).

Д-р Іван Копач

НОВИНКИ.

— Лиси, пелеринки, краветки з футер виконую і поручає Юліан Гаушевський, Львів, па Капітульна 3, І. телефон 254-46. Приймаю футра до переходу літом. 3229

— Весняні хмарин одержите навіть без фільтра на знімці, коли будете фотографувати на найкращих заграничних матеріалах з української фото-крамниці Екомп, Львів, вул. Сиксгуська 29. 1639

— Найкращий з усіх пансіонів у Гребенові Зелемін відчинений вже від 1-го червня ц. р. Приймає гостей на найдоглядніших умовах.

же невеличка громада вчених у Галичині, був який Франко, можна було з Женев чи Софії похитати Драгоманова, але таких „антихристів“, як вони, не приймали в члени товариства, те то, щоб давати їм провід у ньому. Від біди загальні збори ухвалили 13 березня 1892 р. новий статут, переіменувати товариство на наукове, але покищо науки в товаристві не було, а боля було й обмаль. Тимчасом Драгоманів хотів у підтерти червоних“ і хотів „у Рону стрибнути“, а Франко збирався втікати до Америки, або на кубанські степи Провід у Науковому Товаристві ім. Шевченка треба було їм не лише вчній людині, але людині вчній і енергійній, при тім з організаційним хистом. Тодішній голова Товариства Олександр Баранський хотів мати „готовий авторитет“ і шукав такого на Україні. Дуже йому хотілося віддати Наукове Товариство ім. Шевченка проф. В. Антоновичеві, але тому було під що пору 30-ий рік життя, до того він знав галицькі обставини так, що й темних окулярів йому не треба було, і він з Конислим намовив молодого тоді маістра історії Михайла Грушевського похитати у Львів і взяти на себе обов'язок організувати науку в Галичині. (Далі буде).

*) М. Грушевська, Про маво знаного. (Україна, к. 1925, ст. 123).

*) Листи до Ів. Франка, т. I, ст. 129.

*) Драгоманов. Листи до Ів. Франка, том II, ст. 184.

— Головна Управа Рідної Школи подає до відома, що аступні іспити в усіх гімназіях Рідної Школи відбудуться в таких речинях: до I. кл. гімназії 22. і 23. ц. м., письменний іспит починається 22. в год. 8. рано. Вступні іспити до вищих класів гімназії від 23. до 27. ц. м. Вступні іспити до ліцею 25. і 27. ц. м.

— Річні пописи елевів Вищ. Муз. Інституту ім. Лисенка відбудуться в днях 19. VI. неділя год. 19-та (7. веч.) вищі роки і концертний курс форте. і скрипки. 20. VI. понеділок год. 15.30 (3.30 попол.) нижчі роки форте. і скрипки, оба рази в малій салі Муз. Т-ва. 21. VI. вівторок год. 19.30 (7.30 веч.) велика саль Муз. Т-ва: Орхестрально-оперовий вечір — орхестра, хор, сценічна вистава 3 дні з опери „Фавст“ Гунола. 22. і 23. VI. середа, четвер год. 19-та (7. веч.) оба рази в малій салі, середні і вищі роки форте. і скрипки, соль-співу, камерної класи. Вступ за програмкою. Близькі інформації в афішах.

— Іспит зрілості в українській дівочій гімназії „Р. Ш.“ ім. І. й І. Кокорудзів у Львові відбувся під проводом делегата Л. Ш. О. п. Ст. Пісездзеккого, директора львівської XI. державної гімназії в днях 1—8 ц. м. Свідчення зрілості дістали: 1) Барилук Ірина, 2) Буряк Олена, 3) Вишневська Кароліна, 4) Гірна Марія, 5) Гуменюк Іванна, 6) Гуцуляк Марія, 7) Єфремов Наталя, 8) Клявас Ірина, 9) Максимович Софія, 10) Мельничук Ярослава, 11) Микетей Віра, 12) Могильницька Ірина, 13) Нискоклів Лідія, 14) Олійник Марія, 15) Перешлюга Варвара, 16) Попович Марта, 17) Припелес Надія, 18) Спаринік Ольга, 19) Харко Марія, 20) Хруська Олександра, 21) Шевчик Любов.

— Мала матура в гімназії СС. Василіанок у Яворові. В днях 30. V.—11. VI. ц. р. відбувся в дівочій гімназії СС. Василіанок у Яворові іспит укінчення IV. кл. гім., так звана мала матура, що пройшла з повним успіхом. До іспиту приступило 13 кандидаток. При письмевнім іспиті репробовано одну кандидатку. Всі інші кандидатки, допущені до устного, зложили його з позитивним успіхом.

— Ше про загальні збори організації адвокатських апікантів. У вчорашньому числі „Ліва“ появилася під заголовком новинка того змісту, що в неділю 19. ц. м. відбудуться в Адвокатській Палаті у Львові при вул. Крашевського ч. 17 загальні збори українських апікантів. Згадану новинку надіслало нам „Зжеще“ адвокатських апікантів при Адвокатській Палаті у Львові і до цієї новинки вкралася прикра помилка, що в неділю 19. ц. м. відбудуться загальні збори українських апікантів. Як довідуюся — управа апікантів при Союзі Українських Адвокатів у Львові цих зборів не скликає.

— Львівська хроніка. Поліція арештувала Й. Бізона, С. Юнга, Б. Кагана та Мехля і Хаїма Фогельфандера, що обікрали віз у поїзді Львів—Броди та перепродавали крадений товар.

— Намагане вбивство за маєток. На полях села Цецелін, равсько-мазовецького повіту, знайшли на днях важко раненого, 24-літнього Станіслава Каспшака, якого вівезли негайно до шпиталю в Раві. Свідство виявило, що Каспшак виїшов з братом своєї нареченої Владиславом Гондзіном на полювання. Підчас ревізії в Гондзіна поліція знайшла під підлогою фльоберт, з якого він намагався застрілити Каспшака, щоб завладіти половиною майна своєї сестри, яке викрав. На вістку про вбивство Каспшака Гондзінина намагалася скінчити самогубством.

— Самогубство гарної жінки в готелі. В одній варшавській готелі застрілялась на днях молодка, дуже гарна жінка. Вона прибула до готелю перед кількома днями і замешкала в кімнаті ч. 21 на другому поверсі. Портієркові заявила, що називається Алісія Заремська зі Згежа і доручила йому, щоб збудив її другого дня в 8-й год. рано. Козик прислуга почала стукати до дверей її помешкання — ніхто не обзивався. Тому заармувала поліцію і відчинила двері запасним ключем, але Заремську знайшла неживою на ліжку. Біля її трупа лежав малесенький давський револьвер. Тому, що при вбитті не знайшли ніяких документів — поліція намагався ствердити її правдиве прізвище, бо на підшивці костюму вбитої знайшли фірму крапця з Лодзі. Стверджено, що вбита була красунею.

— Затроїлися мясом з дорізаної корови. Поляк Бжосковский з Венкова під Косцезиною дорізає корову і мясо розпродав селянам зі сусідніх сіл. Майже всі покупці мяса занедажили зі своїми найближчими так, що їх мусіли відвезти до шпиталю. Для брати Бжосковські померли затроївшись мясом. Поліція арештувала Бжосковского.

— Опір нападає на молоді жінки. На вулиці Старого Міста у Варшаві невідомий бандит улажує від якогось часу лови на молоді жінки. Бандит підступає до гарно одітих жінок і намагається навязати балачку. Опісля несподівантатикає своїй жертві уста ганчіркою, втіває брани, де змушується у страшний спосіб на безборонною жінкою. Вкінці забирає своїй жертві торбинку і верхній одяг та втікає. Перестрашені мешканці Старого Міста називають невідомого бандита „опірем“. З оповідань кількох жінок виходить, що опір має жакетні обличчя покриті бодяками. Поліція перевезла вилку ревізії в пасерів і припадково знайшла в одного з них плащ доньки лікаря, Галини К., яку м. ін. напав опір. Пасер Грінцайт заявив, що не знає, як називається опір.

— Жінки священників. Норвеський парламент прийняв минулого понеділка закон у справі рівноправності жінок і мужчин при обсяг становищ в урядах. Одночасно цей закон розглядається на обсяд усіх становищ у євангелічській церкві в Норвегії. На основі цього закону уряд зможе призначувати жінок на становища парохів і сотрудинків у парохіях.

— Кривава бійка в Римі. На площі Есесі в Римі, де стоїть бронзовий пам'ятник Лаві, що його привезли з Адіс-Абеби до Риму, відбуло до кривавої події, що закінчилась кривавим приїхом з почотом абісінських достоянців до Риму. Опинившись біля пам'ятника абісинець почав проявляти ознаки божества. Коли італійський старшина почав його втихонхити, абісинець вихопив уміть шаблю від киярарки і зранив в голову старшину. Опісля кидався на прокожих і зранив кількох. Шоймо врянтам удалося розвбрати абісинець, якого рануварили, бо не могли відвбрати від нього зброю. Раненого абісинець та кількох італійців ввезли до шпиталю.

— Швидкий приріст індій у Злучених Державах. Уряд для справ індій оголосив статистику з перепису червоношкірого населення в Злучених Державах. Загальний спис зростає з дня 1. січня ц. р. число індій дійшло до 100 осіб, себто зросло на 24.7 проц. від 1920 року, а то їх було ледки 270.554. Приріст індій найвищий від природного приросту білих хоч далеко ще відбігає від числа 546.000 осіб, що його застав Колумб в Америці.

— Трагічна подорож човном двох журналістів. Недалеко пристані Віборг у Фінляндії кинувся човен, яким їхало двох англійських журналістів з Лондону до Гельсінґфорса. Один з них Саймберг доплив до берега, другий Дель Джонс затону.

— Велику аферу з фальшуванням залізничних білетів викрили в Букарешті. Свідство показало, що на чолі ватаги фальшувальників стоїть якийсь урядовець. Ватага веде свою діяльність кількох років і в тому часі продала кілька тисяч залізничних білетів.

— Зразковий володар. З нагоди 80-літнього ювілею уродин шведського короля Густава шведська преса помістила розмови зі старішими діячами Швеції. Всі соціалістичні діячі зазначили у розмовах з журналістами, що вони вже задоволені з теперішнього державного устрою Швеції. Одночасно підкреслювали, що державні монархії куди краша від поганих республіканських урядів. Король Густав V. — великий діяч — є саме зразковим володарем.

— Річні вісти. В румунському місті Бухаресті вибухла пожежа, що знищила велику кількість будівель. Десятки родин залишились без даху над головою. — В останніх тижнях в Італії моровицею померло 25.000 осіб на холеру, на яку померло 12.000 осіб. Ця страшна пошесть намістила торо в Італії. — Австрію навістив минулого вівторка сильний землетрус.

— Розладд шлунка і жовч. Свідство показало, що природу такої жовчухи Ясенфам можна гарно поручити з великою домашній засіб.

Частини матеріалів зібраних на Першому українському Педагогічному Виставі стали доступними Першому Українському Педагогічному З'їзду.

Посмертні згадки

Каміля зі Збудовських Рощицької померла, померла прийнявши Найс. Тіло її поховано в домі свого зятя Миколи Рощицького. Похорон у п'ятницю 17. ц. м. в крипті ОО. Реформаторів на Ясенівській вулиці. На цей сумний обсяд померла Зять і Внуки.

Театри.

Великий Театр:

П'ятниця 17. 6. год. 8. веч. «Король волюнтерів».
Субота 18. 6. год. 4. порок. «Іван Богдановський». Год. 8. веч. «Король волюнтерів».
Неділя 19. 6. год. 4. порок. «Король волюнтерів». Год. 8. «Король волюнтерів».

Театр Різнонародностей:

П'ятниця 17. 6. год. 8. веч. «Іван».
Субота 18. 6. год. 8. веч. «Іван».
Неділя 19. 6. год. 4. порок. «Іван». Год. 8. веч. «Іван».

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

БОГОРОДЧАНІ:

17. 6. Пригода в Черчі.
18. 6. Прощас Мері Дегей.
19. 6. Невольник.
3 Богородчані йде театр до Надвірної.

Український Народний Театр ім. М. Садоського.

ЯВЛОНІН:

17. 6. Мазепа.
18. 6. Ніч під Івана Купала.
19. 6. Гетьман Погуботок.
Театр заходить до Косова, Кут, Жаб, Ворості, Микучина, Яремча і Дебичина.

Український Театр Яосифа Стадника (саніора).

РАДЕХІВ:

17. 6. Синя квітка.
Потім театр їде до Буська.

КІНА.

АПОЛЛО: «Парк — arena життя».

АТЛАНТИК: «Вікіат зі Сан Квентину».

БАЛТИК: «Історія одної ночі».

ВАНДА: «Острашний двір» і «Два дні в раю».

ІРАЖИНА: «Р 107» визнає помочи».

КОРОЛЬ ЖІНОК: «Король жінок».

ВІРОПА: «Верес» на осн. Родаян-твін.

КАСІНО: «Грізний Віз» з Володимир Бір.

КОПЕРНИК: «Світ говорить про вас», копр. додаток «Чарівний плин».

МАРУСЕНЬКА: «Німий герой», «У воєнній стрілець».

МЕТРО: «Пі перше кохання», «Моя гірська» із Шері Темпл.

МІРАЖ: «Тайна пів Вріжко», «Тато жінки».

МУЗА: «Ліній Мажівова».

ПАЛІЯС: «Орієнт Експрес».

ПАКО: «Острашний двір».

РАЯ: «Прем'єра».

РІДЛІТО: «Двоє з юрби».

РОКО: «Мадон Лено» з Ренато Мі-адр.

СВІТ: «Пісня засудження», «Кохання розмовляють» з Філіпом і Фантом.

СТІЛЕВЕ: «Синій акулов» і ревія.

ТОН: «В 4 очі», «Тайна самотнього дому».

УТІХА: «Король джунглі» і ревія.

ХІМЕРА: «Під жовтим прапором» з Олександр Чеховою.

ФОТОПЛЯСТИНОК:

(од. Маріяська 8).

«Синет».

ФОТОПЛЯСТИНОК:

«Ізюмів» писем

Гавсман 4 71

Португалія: Мадеря, Лібона, Фун

чаль».

Присилайте передплату!

Львівське Радіо.

П'ятниця, 17. червня 1938.

6.45 Руханка, 7.00 Рам. денник, 7.15 Орх., 8.00 Для шкіл, 8.10 Добрий-сень наймолочним: пісеньки, казки, мелодії, оповідання, 11.00 Для новобранців, 11.15 Для шкіл: На какалі (Шкільні Зауваження), 11.40 Директор П. Конопа як композитор, гр. пл., 12.08 Полуденна аудія, 14.00 Легка музика з пл., 15.00 Біржа, 15.08 Господарські та сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Нові-дні соціальні та вороги, гутірка для старших дітей, 15.30 Гутірка з хором, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Розр. орх., 16.45 Рішення відкрити, 17.00 Віжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Панта з повчаннями, 17.45 Програма розр. орх., 18.10 Форт, 18.45 Літ. орх., 19.00 Шість пісеньок для дітей у супр. форт., 19.15, 20.55 Актуальна гутірка, 19.25 Розр. концерт, орх., пісеньки, 20.45 Вечірній денник, 21.00 Лайські пера: Вступний іспит, 21.10 «Небезпечна ко-сурсія», гумор. водеві, з музично-Олександр, 21.50 Спорт, 22.05 Житий концерт: балетні орх., конферансера, 23.00 Ост. вістки, метеор. комунікат, гутірка з апл. мов, 23.15—23.55 Танк. музика з плет (назва Варшава П.).

Субота, 18. червня 1938.

6.45 Руханка, 7.00 Рам. денник, 7.15 Орх., 8.00 Для шкіл, 8.10 Кіншанго тин-дені, повітря ауд., 11.00 Для новобранців, 11.15 Для шкіл: Шкільні об'єднані, музика з пл., 11.40 Грам Марселя Ме-се, форт. пл., 14.00 Легка музика з пл., 14.15 Орх., 15.05 Господарські та сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Театр Уман для дітей: «Маллий аорд», на осн. Веріета, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Мікрофон серед вірок, ре-портж із пл., 16.45 Ті, що осталися по-аду, 17.00 Віжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Новини зі світа, радіо-мелодія і вокалі з пл., 17.45 «Куті — містечко вірмен», 17.50 Гальо! Спорт! 18.00 Наша програма, 18.10 Камер концерт, форт., скрипка, 18.45 «Пороніа у Каві аорат» Коспроніа, 19.00 Спін, рециталь Я. Гуцетової з супр. форт., 19.20 Мелодії Вилепшні, нар. хор, акапел, 19.50, 20.55 Актуальна гутірка, 20.00 Уваджуємо для вас концерт, ауд. для дітей, Поліки з Німеччини, 20.45 Веч. денник, 21.00 Гутірка зі слухачами, 21.10 Концерт дуету орх., 21.40 Легкоатлет метч Польща-Франція, 22.10 Година не-оподіваного, 23.10 Ост. вістки, 23.15—23.55 Танк. музика з плет (назва Варшава П.).

Неділя, 19. червня 1938.

7.15 Пісні, 7.20 Концерт дуету орх., 8.00 Рамішій денник, 8.15 Хліб. газетка, 8.35 Сигнал Станіславова, репортаж, 8.45 Хліб. опари Станіславівщини, 8.45 Хор, 8.55 Позовинна господарка, 9.05 Пі-ні у св. хор у орх., 9.15—11.45 Стані-славівська трамвай: Діалог, репорт-ж, богослуження, Травм. із сиротин-ця, дитячі співи, Дари Підкарпатті словно-муз. репортаж, 11.45 Культурний огляд, 12.01 Промова стан. воєводи Пас-лавського, 12.05 Симф. пораток: хор, орх., форт., 13.00 Про що та ділі, літер. нарис М. Домбровської, 13.15 Музика дуету орх., спів, гітарне тріо, 15.00 Для сая: Огляд ринків різних продуктів, На Кушак, ауд. для сімейної молоді, Шо чувають се-ред хліборобів, Музика з пл., 16.10 Забо-лоті Яде до світа, 16.30 Театр Уман: «Повною паром на Гол-Кон» з англ. Ч. Брішнера, 17.00 Рахманінов: Соната на віол. і форт., 17.30 Звуки тижнями, 18.00 «Фракіта» оп. Лєгара; у перерві: Хан-диль біра студія, 20.00 Програма на ав-тра, 20.05 «Наша варт» словно-муз. ауд., 20.25 Пропали Підкарпатті, 20.38 Спорт, 20.40 Політ. огляд, 20.50 Веч. денник, 21.00 Весела Сирена, 21.40 Легкоатлет. метч Польща-Франція, 22.15 Танк. музика у св. орх., 23.10 Ост. вістки.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 17. червня 1938.

БЕРЛІН 17.30 Румунська музика, 17.45 Веч. гол. ВІЛГОРОД 18.20 Спін, БУДА-ПЕШТ 12.05 Концерт оркестрів, 17.30, 18.00 Цит. музика, 18.30, 19.0, 20.00 «Лілі» оп. Герве, ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 18.30 Теори Палатініа на віол. і форт., 18.00 Молодь грає і співає, 18.10 Розр. музика, 20.00 Віська орх., ДРОЙТВІЧ 18.30 19.00 «Ніриборські співи» оп. Вагнера, І і ІІ діл, 19.50, 20.00 Шубертів-теори на 4 ру-ки, 21.50, 22.00, 23.00 «Ніриборські співи» (ІІІ діл), КОШІЦІ 7.50 Преса, 14.05, 18.45 Вістки, 18.00 Фейлетон, концерт хору, МІЛАН 17.15 Серілка, 20.50 Розр. муз., 21.00, 22.00 «А те волю торжар» оп. Рач-цата, ПРАГА 12.45 Орх., 17.15 Камер муз. 16. 18. отолітти, 18.20 Легка музика, 19.35, 20.00 Орх., оркестри, РАДІО ПАРІ 20.15 Пісні, 20.30, 21.00, 22.00 Театр Уман «Лі-роа Соєй» драма Бреліора, РІМ 17.15 Со-ціети, 21.00 Іт-нім. концерт.

Субота, 18. червня 1938.

БЕРЛІН 17.30 Румунська музика, 17.45 Веч. гол. ВІЛГОРОД 18.20 Спін, БУДА-ПЕШТ 12.05 Концерт оркестрів, 17.30, 18.00 Цит. музика, 18.30, 19.0, 20.00 «Лілі» оп. Герве, ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 18.30 Теори Палатініа на віол. і форт., 18.00 Молодь грає і співає, 18.10 Розр. музика, 20.00 Віська орх., ДРОЙТВІЧ 18.30 19.00 «Ніриборські співи» оп. Вагнера, І і ІІ діл, 19.50, 20.00 Шубертів-теори на 4 ру-ки, 21.50, 22.00, 23.00 «Ніриборські співи» (ІІІ діл), КОШІЦІ 7.50 Преса, 14.05, 18.45 Вістки, 18.00 Фейлетон, концерт хору, МІЛАН 17.15 Серілка, 20.50 Розр. муз., 21.00, 22.00 «А те волю торжар» оп. Рач-цата, ПРАГА 12.45 Орх., 17.15 Камер муз. 16. 18. отолітти, 18.20 Легка музика, 19.35, 20.00 Орх., оркестри, РАДІО ПАРІ 20.15 Пісні, 20.30, 21.00, 22.00 Театр Уман «Лі-роа Соєй» драма Бреліора, РІМ 17.15 Со-ціети, 21.00 Іт-нім. концерт.

Шукаєте мешкання?

Найдете його і буде воно Вам
зовсім відповідати, якщо даєте
оголошення до «Діла».

Неділя, 19. червня 1938.

БЕРЛІН 12.00 Розр. музика, 20.00 21.00 Орх., форт. тріо, суприв, ВІЛГОРОД 20.00 Нар. пісні, 22.20 Концерт хору, БУДА-ПЕШТ 12.30 Оп. орх., 17.00 Цит. музика, 19.30 20.00 Концерт оркестрів, ВІДЕНЬ 13.00 Розр. концерт, 15.00 Кааа, 15.35 Спін. концерт п-ду Гайдна, 18.25 Во-нишкі пісні, 19.10 Солісти: віол., сер, форт., бас, хор, орх., 22.30 Розр. музика, спів, ДРОЙТВІЧ 18.00 «Пори року» орт. Гайдна, 21.35 22.00 «Марта» оп. Фальото-ва, ПІЛІВЕРЗУМ П. 21.10 Тіло Росії співа, КОШІЦІ 8.55 9.00 Становишкі нар. пісні, 18.00 20.10 Авдіція, плети, МІЛАН 17.00 Легка музика, 18.00 Пісеньки, 19.45 Розр. музика, 21.00 Комедія, 21.40 22.00 Концерт військ. орх., МІНХЕН 20.00 21.00 Із рос. опер, ПРАГА 12.25 Орх., 18.00 Моральська музика, хор, 18.30 Розр. музика, РАДІО ПАРІ 18.15 Діво, 19.30 Спінка, 20.15 Пісні, 20.30 21.00 22.00 Симф. концерт, РІМ 17.00 18.00 19.45 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 «Семі-сильні піруллі» оп. Росініа, СОФІЯ 19.00 Популярна музика, 20.00 Концерт хору.

Радіокутик.

МІЛЬ ПЕРЕД МІКРОФОНОМ.

Можна собі уявити, скільки гамору оправаля міль, який переєржає вокаліза-ції, мови, аплітати цей гамір 10,000,000 разів. Без сумніву буде не шум буревію. Одна американська фірма, яка продає авіації проти мови внала на оригінальну думку утрвалити цей аплі-тетний голос. Вислали спеціальну еспе-діцію, в якій одна з вірок американ-ської радіофонії продемонструвала слу-хачам голос гіганта-моля, опозучучи артистичні та реальні елементи в до-бре спонструвану пісню.

ВАРШАВСЬКІ ВЗІРЦЕВІ АНТЕНИ.

Міністерство Внутрішніх Справ вида-ло розпорядження в справі однакового типу радіоних антен на всіх приватних, публічних та державних будівлях се-редмісті Варшави. Ці антени мають від-повідати всім естетичним вимогам но-вих будівельних притисів.

БІРЖА.

Львів 16. червня 1938

Гроші.

Купно-продажа: Бельгій. 90.62, 89.95, Долари американські 5.23.50, 5.27.00 Долари канад. 5.23.50—5.21.00. Ф. долари гол. 295.49—293.75, Франки фр. 14.92—14.62, Франки швейцарські 122.20—121.4) Фуати англ. 26.49—26.33, Гудзден данц. 100.25—99.75, Корони ч. 13.50—11.00 Кор. дан. 118.20—117.35 Кор. норв. 133.03—132.00, Корони шв. 136.54—135.55, Ліри італ. 22.90—22.00, Марки фізлан. 11.68—11.25, Марки нім. 88.00—82.00, Гель Авія 26.20—25.95, Марки нім. срібні 107.00—101.00

Якці.

Банк Польський 119.5) Цукор. 34.00, Вугіль 58.00, 25.00, Лізалои 73.75. Можів 12.50, Островськ 37.25, Стараховік, 35.50, 34.75, Габербус 47.75.

Папери.

4 і шв. проц. внутр. 65.00, 65.00, 3 ів. 1 см. 79.75, серія 90.25 3 поз. іва. 2 см. 81.50 серія 90.75 3. комєрс. 70.25 прем. дод. 42.00 4 консол. 67.00

Тенденція дещо слабкіша.

ЦІНИ «МАСЛО»

Львів, 16. червня 1938.

1 кг. масла десерт. білого без оп. 2.15 зод. 1 кг. масла бочков. н.к. з опак. 2.2) зод. 1 кг. масла експорт. за зачет. 2.30 зод. молоко 1.6—1.7 сот. анція копа. 3.40 зод.

Тенденція на масло знижкова, молоко сильна відкіджана.

ОПОВ.СКИ.

Перед отворенням відомої канцелярії шукає лікар заступництва. Продає та-кож подати засвоєні місцевості для осид-жу лікарів. Кошти аплотували зворно Іван Матильєвський, учитець в Коломиї, вул. Скорунки 2. 1230 1—2

Вступні іспити в жіночій гімназії У-країнського Інституту для дівчат у Пе-ремишлі, вул. Татарська 6 відбуваються до 1 кл. — 22. і 23. 6, до класу ІІ—ІІІ. 24. 6, до ІІІ діл. апл. (включ. гум. і прир.) 24. і 25. 6. Початок іспитів о год. 8. ран. При заведенні є зразково улажаний ін-тер'єр. 1234

Вступні іспити в гімназії й Ліцею Рі-ної Школи ім. Кокорудзі в Львові відбуваються до 1 кл. гім. для 22. і 23. червня, до ІІ—ІІІ кл. гім. для 24. і 25. червня, до І кл. гім. для 25. і 27. червня. Початок іспитів у 5-й год. ран. Шко-ла має права державних шкіл. — Де-реміш. 1233

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

П. ХАРЯ (КИ) ДО ПАНСІОНУ у Ворот-на ліпощі і серцею приймає. Ого-лошення з домаганнями і рекомендаціями до 20. червня на адресу: «Вісник Іс-міт Українського літератури» — Львів, вул. Янука Станіслава 11, 1. 1232-3

ФІЛІЯ «ПРОСВІТИ» в Тернополі ула-сує конкурс на освітнього інструктора. Вимоги: вік найвище 35 літ життя і не-ща освіта. Зголошення до 31. липня 1938 р. посылати на адресу із Вро-слав, голова Філії Тернопіль, вул. Мішана 9. Виділя Філії. 1232-2

ШУКАЮ від зарп. на виїзд слухачів, що вміє дуже добре варити. Потрібні ре-комендації. Зголошення до «Діла» на «Добре вариво». 1232-2

КУПНО - ПРОДАЖ

СОРОЧКИ МУЖЕБСЬКІ з шовком зме-ліни 5.90, ляміні оксфордів з лямі-на, гладкі 4.90 — 5.90 — 6.75. Колорні зме-ліни зі сирого шовку, ляміні лямі-ни в кроці 2.50. Фабрика білизн. АСТРА-Львів, Сикотуська 2. 1232-3

ЛЕДІВНІ найновішої конструції, на-шпики до морозива шорума РЕН-ШНЕР, Львів 37. 1232-2

СКЛАД МЕБЛІВ, комплектів і оди-ночок кімнатні улажнення шорум і оди-ночок і диванів ФР. ЗЕЛІНСЬКА, Львів, Колонія 8. Тел. 228-10. 1232-3

ІМПРЕГНОВАНІ ПЛАЩІ від 10 зод. і вище білизн дитячі і хлопчачі до 4 і 5 майже даром «СВІТ ДЗВІКА», Сав-туська 2. Львів. 1232-3

ЖАРІВКИ до 25 ватів 70 сот. ТОК-НИК детекторний 3.50, ЛЯМПА зме-лування 6.—, літтарки, батерії, ре-монт — найдешевше ЦЕНТРАЛЬНІ РА-ДІОК, Львів, Ринок 21. 1232-3

ЛІТНИЦА

КОРЧИН РУСТИКАЛЬНИЙ, літній серед шпильковатих лісів і гір, над річ-кою Стрип, купель, пляж, прогулянки в парку Парань, озера Вудіні, Урті-рутає соняшні, азорні помешкання до-лад зі стилі Сентендальська Віжко-ріваком. Інформації: Уряд громадськ. 1232-3

МЕШКАННЯ

ХТО потребує у Львові на час літньої мешкання двокоімнатного з кухнею, електричного? «Дешово» до Александрів. 1232-3

ЗАМІНЯЮ гарне фронтові мешкання і кімнатне з кухнею, компіт. вод. М.—м таке саме комфортабельне або на 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-48